What Is Love (I)

On August 20, 2017

Fii liber să te exprimi nu prin impunerea unei dominări care permite continuarea și reimaginarea unei „capodopere", ci prin identificarea acelei modalități de interpretare a trăirii pure care permite declanșarea senzației de autentic.

Trăiesc la granița dintre două lumi, a gândurilor și a amintirilor acestora, din care pare să răzbată substanța plină de tâlcuri a imaginației interpretative bazată pe dorințe și frici. Tot ce mă înconjoară este supus privirii scrutătoare a criticii împinsă până la analizarea diferenței dintre ceea ce pot schimba și ceea ce mi se întâmplă.

Fapt ce asigură un sprijin în înțelegerea complexității ființei mele, a gândirii și a manifestărilor ei, ca o perpetuă expansiune a Battleground-ului între forța ce declanșează anumite procese mentale (atenția, percepția, intuiția, conștiința) și răspunsul subconștientului la consecințele unui neajuns al puterii creatoare.

"What Is Love" reprezintă un perpetuu motiv de activare a ieșirii dintr-un sens giratoriu, un exercițiu de justificare a fugii mele din calea unei rațiuni care asemenea neajunsurilor unei plaje fără nisip se bazează pe nostalgia vremurilor trecute. Ştiți voi ce puteri nebănuite se ascund într-o melodie, în splendida artă a sunetelor și a tonurilor, într-o inspirată alegere de cuvinte, într-un ritm energic pe care greu reușești să ți-l scoți din cap, și cum te poate ea ajuta să-ți fie mai bine și mai ușor în viață?

Toate capătă coerență, înțelegere neforțată, intensitate crescută, cauzând o stare de conectare la ceva incomensurabil și indestructibil. Ca atunci când reușești să-ți aprinzi imaginația cu enigma adâncurilor unei sensibilități ce parcă reînvață să se exprime, a unei fierbințeli aproape livrești, viața născând câte o literă și câte un punct, o valoare a unei note muzicale, însoțind rolul de moderator într-o capodoperă: "Just me and you".

Leadership: Ce sprijin găsești în înțelegerea tentației de a merge dincolo de limitele unei dominări raționale asupra fenomenului numit îndeobște „viață"?

Trăiesc cu impresia că dacă mă implic cu toată intensitatea gândurilor într-un context emoțional, ca atunci când întâlnești prima dată pe cineva special, completând un dublu ecran, în care o jumătate devine ecoul celeilalte, voi putea să-mi delectez privirile, simțurile, imaginația, mintea și sufletul, cu noi episoade dintr-un spațiu semnificativ, de mare trecere spre un nou început, autentic și poate chiar veșnic. Un spațiu plin de provocări și împliniri, plin de viață și culoare, unde totul este relativ, avându-și ca temelie chinul emoțional dintre "What is right?" and "What is wrong?"

Sunt unii care nu au învățat în viața lor o notă muzicală, nici să trateze abordarea inteligentă a unei partituri, nici să se miște în stil mare pe ritmul unei piese nebune, nici să înțeleagă adevărata valoare a refrenului: "Baby, don't hurt me / Don't hurt me no more". Dar cântă după ureche extraordinar. Dansează ca și când nimeni nu-i privește. Astfel se simt în largul lor.

Sprijinul lor este avântul spre un tărâm pe care nu-l stăpânesc prea bine, dar îl experimentează în mod conștient ca un fel de ruptură resimțită între poet și geniu din care se naște o filosofie a eliberării individuale din acea dependență a complexității care transmite ideea perfecțiunii. O filosofie alăturată mișcării artistice care constă în reprezentarea gândurilor și sentimentelor în actul creației, într-o manieră spontană.

Este un fel de egoism situat deasupra stării de complicare, de multiplicare și fragmentare a particularului, pe care o provoacă încordarea pentru o plăcere mai mare, pentru o reușită mai grabnică, care te îndepărtează de rivalitatea dintre ce e bine și ce-i rău, ce-i perfect sau imperfect.

În artă trebuie să vedem atât năzuința omului către desăvârșire, unde începutul imposibil face uneori cât jumătate din întreaga reușită, dar în special trebuie să observăm neajunsul unui creator față de izvorul de fericire pe care îl contemplă și care ulterior se înscrie pe o altă linie a preocupărilor sale.

Leadershipul este o combinație de potențialitate și exprimare în baza căreia funcționează acele „extended moments" de interacțiune între năzuința omului spre performanță și eliberarea lui din dependența complexității care transmite ideea perfecțiunii.

Severa fidelitate a gândirii mele față de conținutul unui single care mă reprezintă profund, la modul că reușește să umple orice gol din mine, chiar de neînțeles în această desfășurare a vieții plină de fantezie și mister, pregătește marea trecere dincolo de limitele și sensul reprezentării perspectivale în artă.

Schimbarea pe care o inițiază arta mea, ultima frază cu care se încheie un roman pe care nu-l voi scrie niciodată, este un preview al unui cadru dintr-un peisaj imaginar racordat la vocea unui om care vrea să fie auzit interpretând o îmbinare de mai multe stiluri muzicale, legate printr-un numitor comun: "This is our life, our time."

What Is Love este acel act de înțelegere a vieții trecut intens prin filtrul artei, cauzând o stare de conectare la ceva incomensurabil și indestructibil care susține însuflețirea și energia de care trebuie să dai dovadă pentru a deveni liber.

Fii liber să te exprimi nu prin impunerea unei dominări care permite continuarea și reimaginarea unei „capodopere", ci prin identificarea acelei modalități de interpretare a trăirii pure care permite declanșarea senzației de autentic.

Este o plăcere să cauți perfecțiunea raportându-te la descifrarea înțelesului unei capodopere, dar este oare această îndeletnicire pe măsura gustului și a felului tău de a fi?

* Notă: Haddaway - What is love

Source: https://neculaifantanaru.com/what-is-love.html